

Hebrews

ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ

ਭੂਮਿਕਾ

ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਹ ਖੱਤਰੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਰਾਹਨ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨ । ਲੇਖਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਅਸਲ ਆਖਰੀ ਧਰਮਾਸ਼ਟ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਚਿਆਈਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: (1) ਯਿਸੂ ਹੀ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਖੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੁੱਖ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਧਿਤਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਅਗਿਆਰਾਇਤਾ ਸਿੱਖੀ । ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰੂਥ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਯੁਗਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ, ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਰੇਸਠ ਹੈ । (2) ਯਿਸੂ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਦੀਖਰ ਕਾਲ ਦਾ ਮਹਾਂ ਜਾਜ਼ਰ ਖੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯੁਗਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਮਹਾਂ ਜਾਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰੇਸਠ ਹੈ । (3) ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਖਾਥ, ਡਰ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਹਾਂ ਜਾਜ਼ਰ ਦੇ ਰੂਥ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਇਸਰਾਇਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਚੁੱਝ ਧਰਮਿੱਯ ਵਿਆਕਰਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ (ਅਧਿਆਇ 11), ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਖਾਠਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 12 ਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਠਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਰੱਖਣ, ਅਰਥਾਤ ਜਿਹੜੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸਤਾਵ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨ । ਇਹ ਖੱਤਰੀ ਚੁੱਝ ਸਲਾਹਾਂ ਅਤੇ ਚਿਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਰੂਥ-ਚੋਖਾ:

ਭੂਮਿਕਾ: ਮਸੀਹ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਯੁਗਣ ਧਰਮਾਸ਼ਟ 1:1-3

ਮਸੀਹ ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਰੇਸਠ ਹੈ 1:4 - 2:18

ਮਸੀਹ ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਰੇਸਠ ਹੈ 3:1 - 4:13

ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਾਜ਼ਰ ਖਦ ਦੀ ਸਰੇਸਠਤਾ 4:14 - 7:28

ਮਸੀਹ ਦੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸਰੋਸਠਤਾ 8:1 - 9:28
 ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਸਰੋਸਠਤਾ 10:1-39
 ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਰੋਸਠਤਾ 11:1 - 12:29
 ਆਖਰੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ 13:1-25

ਯਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵਚਨ, ਖੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ

१ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਡੇ ਬਚੁਰਗਾਂ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰੀ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ । २ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁੱਤਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਵਾਰਸ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਰਚਿਆ । ३ ਉਹ ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਯਰਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਖਸੀਅਤ ਦਾ ਨਰਸ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ, ਸਰਬ ਉੱਚ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਧਾਮੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ । ४ ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਐਨਾ ਉੱਤਮ ਹੋਇਆ, ਜਿੰਨਾਂ ਉਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਨਾਮ ਖਾਇਆ ।

ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਦੀ ਸਰੋਸਠਤਾ

५ ਕਿਉਂ ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਰਿਸਨੂੰ ਕਦੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਖੁੱਤਰ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ? । ਅਤੇ ਫੇਰ, ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ ਖਿਤਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਖੁੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ । ६ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - “ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਭੇ ਦੂਤ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ।” ७ ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਆਖਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ । ८ ਯਰ ਖੁੱਤਰ ਦੇ ਬਾਰੇ - ਹੇ ਯਰਮੇਸੁਰ, ਤੇਰਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਸਦੀਖਰ ਕਾਲ ਤੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ९ ਤੂੰ ਯਰਮ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਯਰਮੇਸੁਰ, ਤੇਰੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਸਾਖੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੈਨੂੰ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੈ । १० ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ, - ਹੇ ਯਰਭੂ, ਤੂੰ ਆਦ ਵਿੱਚ ਯਰਤੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗਰੀ ਹਨ, ११ ਉਹ ਨਾਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਯਰ ਤੂੰ ਆਟਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਉਹ ਕੱਢੇ ਵਾਂਗੂੰ ਖੁਰਾਣੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, १२ ਅਤੇ ਚਾਦਰ ਵਾਂਗੂੰ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਪੇਟੇਗਾ ਅਤੇ ਕੱਢੇ ਵਾਂਗੂੰ ਉਹ ਬਦਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਯਰ ਤੂੰ ਉਹੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । १३ ਯਰ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਨੇ ਕਦੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ

ਮੱਜੇ ਖਾਸੇ ਬੈਠ, ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਯੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੌੜੀ ਨਾ ਬਣਾ ਦੇਵਾਂ ? १੪ ਕੀ ਉਹ ਸਾਰੇ, ਮੁਰਤੀ ਪੁਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਆਤਮੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ?

੨

ਮਹਾਨ ਮੁਰਤੀ

੧ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖੀਏ ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਮੀਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਤੇ ਆਮੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਈਏ । ੨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਚਨ ਜਿਹੜਾ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਆਟੱਲ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਆਤੇ ਹਰੇਕ ਅਪਰਾਧ ਆਤੇ ਆਣ-ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਠੀਕ ਠੀਕ ਬਦਲਾ ਮਿਲਿਆ । ੩ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵੱਡੀ ਮੁਰਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਆਮੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ? ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਬੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਖੀ ਗਈ ਸੀ ਆਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਡੇ ਲਈ ਮਾਥਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ੪ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ, ਆਚਰਜ ਕੰਮਾਂ, ਕਈ ਪੁਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਆਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ।

ਮਾਡਾ ਮੁਰਤੀਦਾਤਾ

੫ ਉਹ ਨੇ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੀ ਆਮੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ੬ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰੇਂ ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇਂ ? ੭ ਤੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬੇੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ, ਤੂੰ ਮਹਿਮਾ ਆਤੇ ਆਦਰ ਦਾ ਮੁਕਟ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ । ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਦਿੱਤਾ, ੮ ਤੂੰ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਉਹ ਦੇ ਧੈਰਾਂ ਹੇਠ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਆਤੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ । ਪਰ ਗੁਣ ਤੱਕ ਆਮੀਂ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ । ੯ ਪਰ ਆਮੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬੇੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰਬਾਤ ਤਿਸੂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਹਿਮਾ ਆਤੇ ਆਦਰ ਦਾ ਮੁਕਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖੇ । ੧੦ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਆਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੱਭੇ ਕੁੱਝ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਉੱਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ

ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਰਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰੋ । ੧੧ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਯਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਯਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਰੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਹੀ ਹਨ । ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਾ ਆਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਰਮਾਉਂਦਾ । ੧੨ ਯਰ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਖਣਿਆਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਲੀਮਿਆ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਉਮਤਤ ਕਰਾਂਗਾ । ੧੩ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮ ਉੱਤੇ ਭਰੋਮਾ ਰੱਖਾਂਗਾ । ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਚੇ ਜਿਹੜੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਹਨ । ੧੪ ਮੇ ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਲਗੂ ਅਤੇ ਮਾਮ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇ ਗਾਹੀਂ ਉਹ ਉਮ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੇ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਕਰੇ । ੧੫ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵੇ ਜਿਹੜੇ ਮੈਂ ਤੇ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਮਾਰੀ ਉਮਰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ । ੧੬ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਮਗਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਥਰਾਗਾਮ ਦੇ ਅੰਮ ਦੀ ਮਗਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਇਸ ਕਾਰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਮੀ ਭਈ ਉਹ ਮਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਣੇ ਭਾਈਆਂ ਵਰਗਾ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਮੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਾਂ ਦਾ ਯਰਾਮਚਿੱਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਵਫਾਦਾਰ ਯਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਹੋਵੇ । ੧੮ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਮ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਯਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਥੈ ਕੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੇ ਯਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੇ ਹਨ, ਮਗਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

੩

ਯਿਸੂ ਮੁਸਾ ਨਾਲੋਂ ਸਰੋਸਠ

੧ ਉਧਰੰਤ ਹੋ ਯਵਿੱਤਰ ਭਰਾਵੇ, ਸਵਰਗੀ ਸੱਦੇ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਯਿਆਨ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਯਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ । ੨ ਜਿਹੜਾ ਆਖਣੇ ਨਿਖਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਫਾਦਾਰ ਮੀ, ਜਿਵੇਂ ਮੁਸਾ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰੇ ਅਰ ਵਿੱਚ ਮੀ । ੩ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਰ ਨਾਲੋਂ ਅਰ ਦਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਿੰਨਾਂ ਆਦਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਹ ਵੀ ਮੁਸਾ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਆਦਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ । ੪ ਹਰੇਕ ਅਰ ਤਾਂ ਰਿਸੇ ਨਾ ਰਿਸੇ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜਿਸ ਨੇ ਮਭ ਚੁੱਝ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਯਰਮੇਸੁਰ ਹੈ । ੫ ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰੇ ਅਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਫਾਦਾਰ ਮੀ ਤਾਂ ਰਿ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇ । ੬ ਯਰ ਮਸੀਹ ਖੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦੇ ਅਰ ਉੱਤੇ ਹੈ,

ਯੇਸੂ ਉਹ ਦਾ ਘਰ ਜਾਸੀਂ ਗਾਂ ਜੇ ਜਾਸੀਂ ਆਮ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ
 ਤੱਕ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖੀਏ ।

ਯੇਸੂ ਦੇ ਘਰੇ ਚਿਤਾਵਨੀ

੭ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਹੈ, ਯੇਸੂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਯੇਸੂ
 ਮੁਠੇ, ੮ ਤਾਂ ਯੇਸੂ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਰਠੇਰ ਨਾ ਰਠੇ, ਜਿਵੇਂ ਯੇਸੂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਜਾੜ
 ਵਿੱਚ, ੯ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਯੇਸੂ-ਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਯੇਸੂ ਚਾਲ੍ਹੀ
 ਮਾਲਾਂ ਤੱਕ ਯੇਸੂ ਦੇ ਵੇਖੇ । ੧੦ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਤੋਂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ,
 ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ, ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਨੂੰ ਨਾ
 ਜਾਣਿਆ, ੧੧ ਜਿਵੇਂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਵਿੱਚ ਮਗੁ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਵਿੱਚ
 ਰਠੇ ਨਾ ਵਝਨਗੇ ! । ੧੨ ਜੇ ਯੇਸੂ, ਵੇਖਣਾ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਤੋਂ ਯੇਸੂ
 ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਯੇਸੂ ਦਾ ਮਨ ਦੁਸਟ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਨਾ ਹੋ
 ਜਾਵੇ । ੧੩ ਮਗੋਂ ਜਿਨਾਂ ਯੇਸੂ ਦਾ ਦਿਨ ਯੇਸੂ ਜਾਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ
 ਦੁਸਟ ਨੂੰ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ, ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਦੇ ਯੇਸੂ ਨਾਲ
 ਰਠੇਰ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ । ੧੪ ਯੇਸੂ ਜੇ ਯੇਸੂ ਮਗੀਯ ਵਿੱਚ ਮਾਂਝੀ ਹੋਏ ਗਾਂ ਯੇਸੂ ਤਦ
 ਜੇ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਨੂੰ ਯੇਸੂ ਤੋਂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਨਾਲ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖੀਏ, ਜਿਵੇਂ
 ਯੇਸੂ ਜਾਦਾ ਹੈ, ੧੫ ਯੇਸੂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਯੇਸੂ ਮੁਠੇ, ਤਾਂ ਯੇਸੂ ਦਿਲਾਂ
 ਨੂੰ ਰਠੇਰ ਨਾ ਰਠੇ, ਜਿਵੇਂ ਯੇਸੂ ਦੇ ਦਿਨ । ੧੬ ਉਹ ਯੇਸੂ ਮਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਠ
 ਦੇ ਯੇਸੂ ਰੀਤੀ ? ਯੇਸੂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਗੀਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੇ ਯੇਸੂ ਦੇ ਗੀਂ
 ਮਿਸਰੋਂ ਨਿੱਕਲ ਯੇਸੂ ਮਨ ? ੧੭ ਯੇਸੂ ਉਹ ਯੇਸੂ ਨਾਲ ਚਾਲ੍ਹੀ ਮਾਲ ਗੁੱਸੇ
 ਰਿਹਾ ? ਯੇਸੂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੇਸੂ ਰੀਤਾ ਯੇਸੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ
 ਲਾਸਾਂ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਯੇਸੂ ਰੀਤਾ ? ੧੮ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਗੁ ਯੇਸੂ
 ਦੇ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਉਹ ਯੇਸੂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵਝਨਗੇ ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ
 ਯੇਸੂ-ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਮਨ ? ੧੯ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਜੇ ਉਹ ਯੇਸੂ ਦੇ
 ਯੇਸੂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਝ ਨਾ ਮਰੇ ।

੪

ਯੇਸੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਯੇਸੂ

੧ ਉਯਰੰਤ ਮਾਨੂੰ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਹੈ ਯੇਸੂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਉਹ ਦੇ ਯੇਸੂ
 ਵਿੱਚ ਵਝਨ ਦਾ ਯੇਸੂ ਗੁੱਸੇ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਯੇਸੂ ਤੋਂ ਯੇਸੂ
 ਜਾਵੇ । ੨ ਯੇਸੂ ਜੇ ਮਾਨੂੰ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੇਸੂ, ਯੇਸੂ
 ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ ਲਈ ਲਾਭਵੰਤ ਨਾ ਹੋਇਆ ਯੇਸੂ ਯੇਸੂ

ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਮੰਨਿਆ । ੩ ਕਿਉਂ ਜੋ ਆਮੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਵੜਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਖਣੇ ਗੱਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹੁ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਵੜਨਗੇ !” ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੀਆਂ ਕਾਰਾਗਰੀਆਂ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਬਣ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ । ੪ ਉਹ ਨੇ ਤਾਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਆਖਣਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਗਲਿਆਂ ਹੋ ਕੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ । ੫ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਵੜਨਗੇ ! । ੬ ਮੇਂ ਜਦੋਂ ਕਈਆਂ ਦਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਅਜੇ ਬਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਗਲਾਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਣ-ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੜੇ । ੭ ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਐਨੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਉਦ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਨੂੰ ਆੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਆੱਗੇ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, “ਆੱਜ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੋ, ਤਾਂ ਆਖਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਕਠੋਰ ਨਾ ਕਰੋ ।”

੮ ਜੇ ਅਹੋਸੁਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਦਾ । ੯ ਮੇਂ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ, ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਖਰਜਾ ਲਈ ਸਬਤ ਦਾ ਆਰਾਮ ਅਜੇ ਬਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੦ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ ਉਹ ਨੇ ਵੀ ਆਖ ਆਖਣਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਗਲਿਆਂ ਹੋ ਕੇ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਆਖਣਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ । ੧੧ ਮੇਂ ਆਉ, ਆਮੀਂ ਉਸ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਵੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਅਣ-ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿੱਗ ਨਾ ਪਏ । ੧੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਬਚਨ ਜਿਉਂਦਾ, ਗੁਣਕਾਰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇਵਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਤਿੱਖਾ ਹੈ ਜੋ ਪਕਾਣ, ਆਤਮਾ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਅਤੇ ਗੁੱਦੇ ਨੂੰ ਆੱਡੇ ਆੱਡ ਕਰ ਕੇ ਵਿਨਹ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ੧੩ ਅਤੇ ਸਿਰਸਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਰਚਨਾ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਖਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮੀਂ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਨੇਤਰਾਂ ਦੇ ਆੱਗੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਖਰਗਟ ਅਤੇ ਖੁੱਲੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ ।

ਵੱਡਾ ਮਹਾਂ ਜਾਜਰ

੧੪ ਮੇਂ ਜਦੋਂ ਮਾਡਾ ਇੱਕ ਮਹਾਂ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਰਾਮਾਂ ਤੋਂ ਖਾਰ ਲੰਬ ਗਿਆ ਆਰਥਾਤ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਖੁੱਤਰ ਯਿਸੂ, ਤਾਂ ਆਉ ਆਮੀਂ ਆਖਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰ ਉੱਤੇ ਖੋਰਿਆਂ ਰਹੀਏ । ੧੫ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਾਡਾ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਡਾ ਕਰਦੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਡੇ ਵਾਂਗੂੰ ਖਰਖਿਆ ਗਿਆ ਖਰ ਉਹ ਖਾਧ ਤੋਂ ਰਹਿਤ

ਰਿਹਾ । ੧੬ ਇਸ ਲਈ ਆਉ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆਮਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਉਹ ਰਿਹਾ ਪਾਈਏ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮਾਡੀ ਮਗਾਇਤਾ ਕਰੇ ।

੧. ਗੁਰੇਰ ਪ੍ਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੀ ਲਈ ਬਾਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਭੇਟਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਵੇ । ੨ ਅਤੇ ਉਹ ਨਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੁੱਲਿਆਂ ਹੋਣਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਰਮੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਰਮਜ਼ੇਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੩ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਜਿਵੇਂ ਪਰਜਾ ਲਈ ਤਿਵੇਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ । ੪ ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਹ ਇੱਜਤ ਹਾਸਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਹਾਕੂਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ । ੫ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਡਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਪ੍ਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਬਣੇ, ਮਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, - ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਖੁੱਤਰ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ੬ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮਲਕਿਸਦਕ ਦੀ ਪਦਵੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਦਾ ਤੱਕ ਦਾ ਜਾਜਰ ਹੈਂ । ੭ ਉਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਯਾਗਾਂ ਮਾਰ-ਮਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣੀ ਗਈ । ੮ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਖੁੱਤਰ ਸੀ ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਨੇ ਦੁੱਖ ਭੋਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਿੱਖੀ । ੯ ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਥੂਰਨ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹਨ, ਮਦਾ ਦੇ ਫੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ । ੧੦ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਲਕਿਸਦਕ ਦੀ ਪਦਵੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਣ ਦਾ ਨੁਤੀਜਾ

੧੧ ਉਹ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਆਖਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕਰਨਾ ਐਥਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬੇਲੋ ਹੋ ਗਏ ਹੋ । ੧੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਿਖਾਵੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ! ੧੩ ਗੁਰੇਰ ਜਿਹੜਾ ਦੁੱਖ ਹੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੱਚਾ ਹੈ । ੧੪ ਪਰ ਅੰਨ ਸਿਖਾਇਆਂ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ

ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਰਾਹਨ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਖਗਿਚਾਣ ਰਹਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ।

੬
 ੧ ਇਸ ਰਾਹਨ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਖੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਿਲਾਣਯੁਕਤੇ ਦੀ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਈਏ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਰੰਮਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਰਹਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਮੁੜ ਕੇ ਨਾ ਰੱਖੀਏ, ਨਾਲੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਹਨ ਦੀ, ੨ ਬਖਤਿਸਮੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ, ਗੱਬ ਰੱਖਣ ਦੀ, ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਅਤੇ ਸਦੀਖਰ ਨਿਆਂ ਦੀ । ੩ ਜੇਰਰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ । ੪ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਇੱਕ ਵਾਹੀ ਉਜਿਆਲੇ ਰੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮਾਝੀ ਹੋਏ ੫ ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੁਭ ਬਚਨ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੁੱਗ ਦੀਆਂ ਸਰਤੀਆਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਿਆ ੬ ਅਤੇ ਜੇਰਰ ਉਹ ਭਟਕ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਨਹਾਂ ਤੋਂ ਫੇਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓ ਤੋਬਾ ਰਹਾਉਣੀ ਅਣਹੋਣੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਨੂੰ ਆਖਣੀ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜਤ ਰਹਦੇ ਹਨ । ੭ ਜਿਹੜੀ ਭੂਮੀ ਉਸ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਖੈਂਦੀ ਹੈ ਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਿਨਹਾਂ ਲਈ ਵਾਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਨਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਮਾਗ ਖੱਤ ਉਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਬਰਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ । ੮ ਖਰ ਜੇ ਉਹ ਰੰਡਿਆਲੀ ਅਤੇ ਭੱਖੜੇ ਉਗਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਖਰਵਾਨ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸਰਾਖੀ ਜਾਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਭਮਮ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ।

੯ ਖਰ ਜੇ ਖਿਆਰਿਓ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰਹਾਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਖਰ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਮਾਨੂੰ ਇਨਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਆਮ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨਹਾਂ ਦੀ ਜੇ ਮੁਰਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ । ੧੦ ਕਿਉਂ ਜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਅਨਿਆਈਂ ਨਹੀਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰੰਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਖਿਆਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ ਜਿਹੜਾ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰੀਤੀ, ਅਤੇ ਰਹਦੇ ਵੀ ਹੋ । ੧੧ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਰ ਆਮ ਦੀ ਭਰਖੂਰੀ ਲਈ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਸੇ ਤਰਹਾਂ ਦਾ ਯਤਨ ਰਹੇ । ੧੨ ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਲਸੀ ਨਾ ਹੋਵੋ ਸਗੋਂ ਉਨਹਾਂ ਦੀ ਰੀਸ ਰਹੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਖੀਰਜ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਅਟੱਲ ਵਾਅਦਾ

੧੩ ਜਦੋਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਵਾਇਦਾ ਰੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਰਕੇ ਜੇ ਆਖਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਸਹੁ ਖਾਂਦਾ ਉਹ ਨੇ ਆਖਣੀ

ਹੀ ਮਹੁੰ ਖਾ ਰੇ ਆਖਿਆ ੧੪ ਰਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਰਕਤਾਂ ਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਾਧੇ ਤੇ ਵਾਧਾ ਰਹਾਂਗਾ । ੧੫ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨੇ ਯੀਰਜ਼ ਰਰ ਕੇ ਉਸ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਪੁਰਾਪਤ ਰੀਤਾ । ੧੬ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਰਿਸੇ ਵੱਡੇ ਦੀ ਮਹੁੰ ਖਾਂਦੇ ਗਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਰੇਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਹੁੰ ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਇਸ ਰਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਖੱਰਾ ਰਰ ਕੇ ਪਰਗਟ ਰਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮਹੁੰ ਲਿਆਂਦੀ । ੧੮ ਭਈ ਦੇ ਖੱਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ, ਮਾਨੂੰ ਖੱਰਾ ਦਿਲਾਮਾ ਮਿਲੇ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਮਾਗਮਣੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਆਮ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣ ਲਈ ਭੱਜ ਕੇ ਪਨਾਹ ਲੈਂਦੇ ਗਨ । ੧੯ ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਮਾਡੀ ਜਾਨ ਦਾ ਲੰਗਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਖੱਰਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪੜਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ । ੨੦ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਗੂ ਬਣ ਕੇ ਮਾਡੇ ਲਈ ਪਰਵੇਸ਼ ਰੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਮਲਰਿਮਿਦਰ ਦੀ ਪਦਵੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਦਾ ਤੱਰ ਦਾ ਪੁਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਬਣਿਆ ।

੭

ਮਲਰਿਮਿਦਰ ਜਾਜਰ

੧ ਅਤੇ ਇਹ ਮਲਰਿਮਿਦਰ ਮਾਲੇਮ ਦਾ ਗਾਜਾ ਅਤੇ ਅੱਤ ਮਗਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਜਾਜਰ ਜਿਹੜਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਢ ਕੇ ਮੁੜਿਆ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਆ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ । ੨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਮਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਦਮਵੰਧ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮ ਦਾ ਗਾਜਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮਾਲੇਮ ਦਾ ਗਾਜਾ ਵੀ ਅਰਥਾਤ ਮਾਂਤੀ ਦਾ ਗਾਜਾ । ੩ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾ ਪਿਤਾ ਨਾ ਮਾਤਾ ਨਾ ਚੁੱਲਘੱਤਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਆਦ ਅਤੇ ਨਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਦਾ ਜਾਜਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ।

੪ ਗੁਣ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਰਿ ਇਹ ਰਿਨ੍ਹਾਂ ਮਗਨ ਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਦੇ ਗਰਮ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਮਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਦਮਵੰਧ ਦਿੱਤਾ । ੫ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਜਰਾਂ ਦੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰਜਾ ਤੋਂ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣਿਆਂ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਅੰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਗਨ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਮਵੰਧ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ । ੬ ਪਰ ਜਿਸ ਦੀ ਚੁੱਲਘੱਤਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਲਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੋਂ ਦਮਵੰਧ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਇਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ । ੭ ਪਰ ਕੋਈ ਮੱਰ ਨਹੀਂ ਭਈ ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਬਰਕਤ ਮਿਲਦੀ

ਜੈ । ੯ ਆਤੇ ਇੱਥੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦਮਵੰਧ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਯਰ ਉੱਥੇ ਉਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਖੇ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ । ੯ ਮੇਂ ਇਹ ਆਖ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਲੇਵੀ ਨੇ ਵੀ ਜਿਹੜਾ ਦਮਵੰਧ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਮਵੰਧ ਦਿੱਤਾ । ੧੦ ਰਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਆਜੇ ਆਪਣੇ ਖਿਤਾ ਦੇ ਮਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਲਰਿਮਿਦਰ ਉਹ ਨੂੰ ਆ ਮਿਲਿਆ ।

ਮਲਰਿਮਿਦਰ ਦੇ ਵਰਗਾ ਦੂਮਰਾ ਜਾਜਰ

੧੧ ਮੇਂ ਜੇ ਲੇਵੀ ਵਾਲੀ ਜਾਜਰਾਈ ਨਾਲ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਰੋਮਾਂ ਨੂੰ ਬਿਵਸਥਾ ਮਿਲੀ ਮੀ ਸੰਯੁਕਤਤਾਈ ਯਰਾਧਤ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਲੋੜ ਮੀ ਜੇ ਮਲਰਿਮਿਦਰ ਦੀ ਯਦਵੀ ਦੇ ਅਨੁਮਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਜਰ ਉੱਠਦਾ ਆਤੇ ਹਾਜੂਨ ਦੀ ਯਦਵੀ ਦੇ ਅਨੁਮਾਰ ਨਾ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ? ੧੨ ਰਿਉਂ ਜਦੋਂ ਜਾਜਰਾਈ ਬਦਲੀ ਗਈ ਤਾਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਵੀ ਬਦਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ । ੧੩ ਰਿਉਂ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਰਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਰਿਮੇ ਹੋਰ ਗੋਤ ਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਮੇ ਨੇ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । ੧੪ ਰਿਉਂ ਜੇ ਇਹ ਯਰਗਟ ਹੈ ਰਿ ਮਾਡਾ ਯਰਭੂ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਜਿਸ ਗੋਤ ਲਈ ਮੁਸਾ ਨੇ ਜਾਜਰਾਂ ਦੇ ਘਰੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ । ੧੫ ਆਤੇ ਜਦੋਂ ਮਲਰਿਮਿਦਰ ਦੇ ਮਮਾਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਜਰ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ੧੬ ਇਹ ਜਾਜਰ ਮਰੀਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀ ਗੁਰਮ ਦੇ ਅਨੁਮਾਰ ਨਹੀਂ ਯਰ ਅਵਿਨਾਮੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਮਾਰ ਬਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਡਾ ਆਖਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾਫ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਰਿਉਂ ਜੇ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤੂੰ ਮਲਰਿਮਿਦਰ ਦੀ ਯਦਵੀ ਦੇ ਅਨੁਮਾਰ, ਮਦਾ ਤੱਕ ਦਾ ਜਾਜਰ ਹੈਂ । ੧੮ ਯਹਿਲਾ ਗੁਰਮ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤੇ ਨਿਮਫਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਰਿਉਂ ਬਿਵਸਥਾ ਨੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਥਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਮ ਰੱਖੀ ਯਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਯਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ । ੨੦ ਆਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਿਖਰਤੀ ਬਿਨਹਾਂ ਮਹੁੰ ਖਾਯੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ੨੧ ਰਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਬਿਨਹਾਂ ਮਹੁੰ ਖਾਯੇ ਜਾਜਰ ਬਣੇ ਹਨ ਯਰ ਇਹ ਮਹੁੰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, - ੨੨ ਯਰਭੂ ਨੇ ਮਹੁੰ ਖਾਯੀ, ਆਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ, ਤੂੰ ਮਦਾ ਤੱਕ ਦਾ ਜਾਜਰ ਹੈਂ । ਜੇ ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਤਮ ਨੇਮ ਦਾ ਜਾਮਨ ਬਣਿਆ । ੨੩ ਯਹਿਲੇ ਮਮੋਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਰੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਜਰ ਬਣੇ ਮਨ ਰਿਉਂ ਮੈਂ ਤੇ ਉਨਹਾਂ ਨੂੰ ਟਿਕਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ । ੨੪ ਯਰ ਇਹ ਮਦਾ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦੀ ਜਾਜਰਾਈ ਆਟਲ ਹੈ । ੨੫ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨਹਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਯੁਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰ ਮਦਾ ਹੈ ਰਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਉਨਹਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਦਾ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ । ੨੬ ਇਹੋ

ਜਿਹਾ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਮਾਡੇ ਲਈ ਫੱਬਦਾ ਮੀ ਜਿਹੜਾ ਖਵਿੱਤਰ, ਨਿਰਦੇਸ, ਨਿਰਮਲ, ਖਾਧੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਯਾਗਾ ਅਤੇ ਯਕਾਮਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਰੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ । ੨੭ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨਹਾਂ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਿ ਖਹਿਲਾਂ ਆਖਣਿਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖਰਜਾ ਦੇ ਖਾਧਾਂ ਲਈ ਬਲੀਦਾਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਰਹੇ, ਰਿਉਂਰਿ ਉਹ ਨੇ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਬਲੀਦਾਨ ਰਰਰੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਇਹ ਰਰ ਦਿੱਤਾ । ੨੮ ਬਿਵਸਥਾ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਰਮਜ਼ੇਰ ਹਨ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਖਰ ਮਹੁੰ ਦਾ ਬਚਨ ਜਿਹੜਾ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਮੀ ਖੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜੇ ਸਦਾ ਤੱਕ ਸਿੱਧ ਰੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ।

੮

ਯਿਸੂ ਮਾਡਾ ਮਹਾਂ ਜਾਜਰ

੧. ਗੁਣ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਉਨਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਰਿ ਮਾਡਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਇੱਕ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ ਉੱਤੇ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਸੱਜੇ ਖਾਸੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ । ੨ ਉਹ ਖਵਿੱਤਰ ਮਥਾਨ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਡੇਰੇ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਖਰਭੂ ਨੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰੀਤਾ । ੩ ਹਰੇਰ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਭੇਟਾਂ ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੀ ਰਿ ਇਹ ਦੇ ਰੋਲ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁੱਝ ਹੋਵੇ । ੪ ਜੇ ਉਹ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਰਦੇ ਵੀ ਜਾਜਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਰਿਉਂਰਿ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੇਟਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਥੇ ਹਨ । ੫ ਜਿਹੜੇ ਸਵਰਗੀ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਅਤੇ ਖਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਖੁਸਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡੇਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹੁਰਮ ਮਿਲਿਆ ਰਿ ਵੇਖ, ਜਿਹੜਾ ਨਮੂਨਾ ਤੈਨੂੰ ਖਗਾੜ ਉੱਤੇ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਮੀ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਚੁੱਝ ਬਣਾਵੀਂ । ੬ ਖਰ ਗੁਣ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਸੇਵਕਾਈ ਮਿਲੀ ਰਿਉਂਰਿ ਉਹ ਉੱਤਮ ਨੇਮ ਦਾ ਵਿਚੋਲਾ ਹੋਇਆ ਜਿਹੜਾ ਚੰਗੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੭ ਖਰ ਜੇ ਉਹ ਖਹਿਲਾ ਨੇਮ ਬੇਦੇਸ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਥਾਂ ਨਾ ਲੱਭੀ ਜਾਂਦੀ । ੮ ਰਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਉਨਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦੇਸ ਲਾ ਰੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਰਿ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਖਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਿ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਖਰਾਣੇ ਅਤੇ ਖਗੁਦਾਹ ਦੇ ਖਰਾਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ, ੯ ਉਸ ਨੇਮ ਵਾਂਗੂੰ ਨਹੀਂ, ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਉ-ਦਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦਿਨ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਮੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ੍ਹਿਆ ਰਿ ਉਹਨਾਂ

ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਵਾਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਰਾਇਮ ਨਾ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁੱਝ ਖਰਵਾਹ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਖਰਬੂ ਆਖਦਾ ਹੈ । ੧੦ ਇਹ ਉਹ ਨੇਮ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਖਰਬੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਖਣੇ ਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂਗਾ । ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਖਰਜਾ ਹੋਣਗੇ । ੧੧ ਹਰ ਕੋਈ ਆਖਣੇ ਦੇਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਵੇਗਾ, ਰਿ ਤੁਸੀਂ ਖਰਬੂ ਨੂੰ ਜਾਣੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਣਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੱਡੇ ਤੱਕ । ੧੨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਸਵਾਨ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਖਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕਰੇ ਚੇਤੇ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ । ੧੩ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਖਹਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਾਣਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ । ਖਰ ਜੇ ਕੁੱਝ ਖੁਸ਼ਾਣਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਨਾਂ ਤੋਂ ਹੈ ਉਹ ਆਲੇਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ ।

੯

ਖਿਰਬਵੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਮੇਵਾ

੧ ਖਹਿਲ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਖਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਸੀ । ੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇੱਕ ਡੋਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਆਰਥਾਤ ਖਹਿਲਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਦਾਨ, ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਗਜ਼ਰੀ ਦੀਆਂ ਕੋਈਆਂ ਮਨ । ਇਹ ਖਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਆਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੩ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਖੜਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਡੋਰਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਅੱਤ ਖਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਆਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੪ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯੁਥ ਦੀ ਵੇਦੀ ਸੀ ਜੋ ਸੁਨਿਹਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਰ ਜਿਹੜਾ ਆਲੇ ਦੁਆਲਿਓਂ ਸੇਨੇ ਨਾਲ ਮਝਿੰਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਸੇਨੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਅਤੇ ਗਾਰੂ ਦੀ ਸੋਟੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਫਲ ਨਿੱਕਲ ਆਏ ਮਨ ਅਤੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਖੱਟੀਆਂ ਮਨ । ੫ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਥਰ ਤੇਜ ਦੇ ਕਰੁਬੀ ਮਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਰਾਮਚਿਤ ਦੇ ਬਾਂ ਉੱਤੇ ਛਾਇਆ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਬਿਯਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ ਮਨਾਂ ਨਹੀਂ । ੬ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਸਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਖਹਿਲ ਡੋਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਜਰ ਨਿੱਤ ਜਾ ਕੇ ਮੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਖੂਰੇ ਕਰਦੇ ਮਨ । ੭ ਖਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੱਲਾ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਮਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਖਰ ਲਗੂ ਬਗਾਏ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਣੀਆਂ ਅਤੇ ਖਰਜਾ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਸੀ । ੮ ਇਸ ਤੋਂ ਖਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਵਿੱਤਰ ਡੋਰਾ

ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਖਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਰਾਗ ਖਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੯ ਇਹ ਉੱਥੁ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਰਸਟਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਬੰਦਗੀ ਵਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੰਤਰਵਰਨ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਵਰ ਸਕਦੇ । ੧੦ ਇਹ ਖਾਣ-ਖੀਣ ਅਤੇ ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਰਸਮੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰਕ ਨਿਯਮ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਸਾਮਰਥ

੧੧ ਖਰ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉੱਤਮ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਖਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਖੂਰਨ ਉੱਥੁ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਸਰਿਸਟੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੧੨ ਉਹ ਬੱਚਰਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਢਿਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਖਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਦੀਖਰ ਛੁਟਵਾਰਾ ਰਮਾ ਕੇ ਇੱਕੇ ਵਾਰ ਅੰਦਰ ਗਿਆ । ੧੩ ਰਿਉਰਿ ਜੋ ਬੱਚਰਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਢਿਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਅਤੇ ਵਹਿੜ ਦੀ ਸੁਲਾਹ ਜਿਹੜੀ ਭਿਰਸਟ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਢਿੜਕੀ ਜਾਵੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੁੱਧ ਵਰਨ ਲਈ ਖਵਿੱਤਰ ਵਰਦੀ ਹੈ ੧੪ ਤਾਂ ਰਿਨਹਾਂ ਹੀ ਵੱਧ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਜਿਸ ਨੇ ਸਦੀਖਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਦੋਸ ਰਹਿਤ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਤਰਵਰਨ ਨੂੰ ਖੁਰਦਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੋ ।

੧੫ ਇਸੇ ਵਰਨ ਉਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ ਰਿਉਰਿ ਇੱਕ ਖੈਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਖਹਿਲੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅਖਰਾਯਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ਸਦੀਖਰ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਖਰਾਖਤ ਵਰਨ । ੧੬ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਹੈ ਉੱਥੇ ਉਹ ਦੇ ਵਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਖੈਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਵਰਨਾ ਖੈਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਰਿਉ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਤਾਂ ਹੀ ਖੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖੈਤ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਵਸੀਅਤ ਵਰਨ ਵਾਲਾ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੧੮ ਇਸ ਵਰਕੇ ਖਹਿਲਾ ਨੇਮ ਵੀ ਲਹੂ ਬਿਨਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ । ੧੯ ਰਿਉਰਿ ਜਦੋਂ ਖੁਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਖਰਜਾ ਨੂੰ ਹਰੇਰ ਹੁਰਮ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਵੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਰਿਆਂ ਦਾ ਲਹੂ, ਖਾਣੀ, ਰਿਰਮਚੀ ਉੱਨ ਅਤੇ ਜੂਫੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਖੁਸਤਰ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਢਿੜਕ ਕੇ ਆਖਿਆ ੨੦ ਭਈ ਇਹ ਉਸ ਨੇਮ ਦਾ ਲਹੂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਰਮ ਦਿੱਤਾ । ੨੧ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨੇ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਲਹੂ ਢਿੜਕਿਆ । ੨੨ ਅਤੇ

ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੱਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਲਗੂ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਰੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਹਾਂ ਲਗੂ ਬਗਾਏ ਮਾਫੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਧਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ

੨੩ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੀ ਰਿ ਸਵਰਗ ਵਿਚਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਇਨਹਾਂ ਨਾਲ, ਯਰ ਸਵਰਗੀ ਵਸਤਾਂ ਆਖ ਹੀ ਇਨਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਰੀਤੀਆਂ ਜਾਣ । ੨੪ ਰਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਖਵਿੱਤਰ ਮਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਅਮਲ ਦੀ ਨਕਲ ਹੈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸਗੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗਿਆ ਰਿ ਗੁਣ ਮਾਡੇ ਲਈ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੋਸ ਹੋਵੇ । ੨੫ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਿ ਉਹ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਯਰਯਾਨ ਜਾਜਰ ਖਵਿੱਤਰ ਮਥਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰ ਮਾਲ ਲਗੂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਮੀ । ੨੬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਵਾਰ ਵਾਰ ਦੁੱਖ ਭੋਗਣਾ ਪੈਂਦਾ ਮੀ । ਯਰ ਗੁਣ ਜੱਗਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਯਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਰਿ ਆਖਣੇ ਆਖ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖਾਧ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ । ੨੭ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਰਨਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਖਿੱਛੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੮ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਖਾਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਬਲੀਦਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਹਨ ਖਾਧ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਅੱਲਗ ਹੋ ਕੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਯਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ।

੧੦

ਸਿੱਧ ਬਲੀਦਾਨ

੧ ਬਿਵਸਥਾ ਜਿਹੜੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਯਰਛਾਵਾਂ ਹੀ ਹੈ ਯਰ ਉਨਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਅਮਲੀ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ, ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਮਾਲੇ ਮਾਲ ਸਦਾ ਇੱਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਦੇ ਖਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ । ੨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਰੀ ਉਨਹਾਂ ਦਾ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਬੰਦ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਮੀ ਇਸ ਲਈ ਰਿ ਜੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਧਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ? ੩ ਯਰ ਇਨਹਾਂ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲੇ ਮਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਧ ਚੇਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ੪ ਰਿਉਂ ਜੋ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ ਭਈ ਵੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦਾ ਲਗੂ ਖਾਧਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ । ੫ ਇਸ ਲਈ ਮਸੀਹ ਮੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੋਟ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀ, ਯਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇਹੀ ਤਿਆਰ ਰੀਤੀ । ੬ ਹੋਮ ਬਲੀ ਅਤੇ ਖਾਧ ਬਲੀ ਤੋਂ ਤੂੰ ਯਰਮੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ੭ ਤਦ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਹੇ ਯਰਮੇਸੁਰ, ਰਿ

ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਯੂਰਾ ਰਰਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਯੁਸਤਰ ਦੀ ਖੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੮ ਉੱਥਰ ਜੋ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਰਿ ਤੂੰ ਬਲੀਦਾਨਾਂ, ਭੇਟਾਂ, ਹੋਮ ਬਲੀਆਂ ਆਤੇ ਧਾਥ ਬਲੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਚਾਹਿਆ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਧਰਮੰਨ ਹੋਇਆ, ਧਰ ਇਹ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ੯ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਆਖਿਆ, ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਯੂਰਾ ਰਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ । ਉਹ ਧਹਿਲੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਰਿ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰਾਇਮ ਰੇ । ੧੦ ਆਤੇ ਉਸੇ ਇੱਛਾ ਰਰੇ ਅਮੀਂ ਅਿਸੂ ਮਮੀਹ ਦੀ ਦੇਹੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਧਵਿੱਤਰ ਰੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ । ੧੧ ਆਤੇ ਹਰੇਕ ਜਾਜਰ ਨਿੱਤ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਬੰਦਗੀ ਰਰਦਾ ਹੈ ਆਤੇ ਇੱਕੋ ਧਰਰਾਰ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਜਿਹੜੇ ਧਾਥਾਂ ਨੂੰ ਰਦੇ ਲੈ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਧਰ ਮਮੀਹ ਧਾਥਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕੋ ਬਲੀਦਾਨ ਮਦਾ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਧਾਮੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ । ੧੩ ਆਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਡੀਕ ਰਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਵੈਰੀ ਉਹ ਦੇ ਧੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੌਰੀ ਰੀਤੇ ਜਾਣ । ੧੪ ਰਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਇੱਕੋ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਧਵਿੱਤਰ ਰੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਦਾ ਲਈ ਸੰਧੂਰਨ ਰੀਤਾ ਹੈ । ੧੫ ਆਤੇ ਧਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਮਾਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਰਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਜਦ ਆਖਿਆ ਮੀ,

੧੬ ਇਹ ਉਹ ਨੇਮ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਰੁਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਧਣੇ ਰਨੂੰਨ ਉਹਨਾਂ ਦਿਆਂ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਧਾਵਾਂਗਾ, ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਆਂ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂਗਾ, ੧੭ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧਾਥਾਂ ਨੂੰ, ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਧਰਮ ਨੂੰ ਫੇਰ ਰਦੇ ਆਦ ਨਾ ਰਰਾਂਗਾ । ੧੮ ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਧਾਥ ਲਈ ਫੇਰ ਭੇਟ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ।

ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਓ

੧੯ ਉਧਰੰਤ ਹੋ ਭਰਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਮਾਨੂੰ ਅਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਰਨ ਧਵਿੱਤਰ ਮਥਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਹੈ । ੨੦ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਨਵੇਂ ਆਤੇ ਜਿਉਂਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਨੇ ਧੜਦੇ ਜਾਣੀ ਆਧਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ । ੨੧ ਆਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਡਾ ਇੱਕ ਮਗਾਂ ਜਾਜਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ੨੨ ਤਾਂ ਆਓ, ਅਮੀਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਆਤੇ ਧੂਰੇ ਵਿਸਵਾਸ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਜਾਈਏ ਜਦੋਂ ਮਾਡੇ ਦਿਲ ਅਸੁੱਧ ਅੰਤਰਰਰਨ ਤੋਂ ਛਿੜਕਾਓ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਹੋਏ ਆਤੇ ਮਾਡੀ ਦੇਹੀ ਮਾਫ ਧਾਈ ਨਾਲ ਨਹਿਲਾਈ ਗਈ । ੨੩ ਅਮੀਂ ਆਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਰਾਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖੀਏ ਰਿਉਂ ਰਿ ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਰੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵਫਾਦਾਰ

ਜੈ । ੨੪ ਖਿਆਰ ਆਤੇ ਸੁਭ ਰਰਮਾਂ ਲਈ ਉਭਾਰਨ ਨੂੰ ਆਮੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਖਿਆਨ ਰੱਖੀਏ । ੨੫ ਆਤੇ ਆਖਸ ਵਿੱਚੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੀਏ ਜਿਵੇਂ ਰਈਆਂ ਦੀ ਸੀਤੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਖਦੇਸ਼ ਰਈਏ ਆਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਧੀਰ ਹੋਵੇ ਜਿੰਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

੨੬ ਜੇ ਆਮੀਂ ਸੱਚ ਦਾ ਗਿਆਨ ਖਰਾਖਤ ਰਰਨ ਦੇ ਖਿੱਛੋਂ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਖਾਖ ਰਈ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਖਾਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਫੇਰ ਕੋਈ ਬਲੀਦਾਨ ਨਹੀਂ ੨੭ ਖਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਉਤੀਰ ਆਤੇ ਆਂਗ ਦੀ ਸੜਨ ਬਾਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ । ੨੮ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੁਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਕੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਬਿਨਹਾਂ ਤਰਸ ਕੀਤਿਆਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੯ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਹੋਰ ਵੀ ਕੜੀ ਸਜਾ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਨੂੰ ਖੈਰਾਂ ਹੋਠ ਲਤਾੜਿਆ ਆਤੇ ਨੇਮ ਦਾ ਲਹੂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਖਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਖਵਿੱਤਰ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਆਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ । ੩੦ ਕਿਉਂ ਜੇ ਆਮੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੀ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ ਆਤੇ ਫੇਰ ਇਹ ਕਿ ਖਰਬੂ ਆਖਣੀ ਖਰਜਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰੇਗਾ । ੩੧ ਜਿਉਂਦੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੈਣਾ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲ ਹੈ ! ।

੩੨ ਖਰ ਖਹਿਲਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਆਖਣੇ ਉਜਿਆਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਹਿ ਲਿਆ । ੩੩ ਕਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿੰਦਿਆ ਆਤੇ ਬਿਖਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਮਾਸ਼ਾ ਬਣੇ, ਆਤੇ ਕਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣੇ ਜਿਨਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਰਦਸਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ । ੩੪ ਕਿਉਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਦਰਦੀ ਹੋਏ, ਨਾਲੇ ਆਖਣੇ ਖਨ ਦੇ ਲੁੱਟ ਜਾਣ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਮੰਨ ਲਿਆ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਭਈ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਖਨ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਆਤੇ ਆਟੱਲ ਹੈ । ੩੫ ਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਖਣੀ ਦਲੇਰੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਨਾ ਬੈਠਣਾ ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਸਦਾ ਫਲ ਵੱਡਾ ਹੈ । ੩੬ ਕਿਉਂ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੀਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰ ਕੇ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਖਰਾਖਤ ਕਰੋ । ੩੭ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਬੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਆਵੇਗਾ, ਆਤੇ ਸਮਾਂ ਨਾ ਲਾਵੇਗਾ । ੩੮ ਖਰ ਮੇਰਾ ਖਰਮੀ ਬੰਦਾ ਵਿਸਵਾਸ ਤੋਂ ਜੀਵੇਗਾ, ਆਤੇ ਜੇ ਉਹ ਖਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਸ ਤੋਂ ਖਰਮੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ੩੯ ਖਰ ਆਮੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੇ ਖਿੱਛੇ ਹੁੰਦੇ ਕੇ ਨਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰ ਕੇ ਜਾਨ ਬਚਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ।

??

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

१ ਗੁਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਮ ਸੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਖੱਬਾ ਭਰੋਸਾ ਆਤੇ ਆਣ ਦੇਖੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ । २ ਆਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਚੁਰਗਾਂ ਦੇ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ । ३ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਆਮੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਗਤ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਆਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ । ४ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਗਾਬਲ ਨੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਗੇ ਰਾਇਨ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਆਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਗੁਣ ਉੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ । ५ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹਨੋਰ ਉਤਾਹਾਂ ਉੱਠਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੇ ਮੌਤ ਨਾ ਵੇਖੇ ਆਤੇ ਉਹ ਦਾ ਧਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉਤਾਹਾਂ ਉੱਠਾ ਲਿਆ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਦੇ ਉਤਾਹਾਂ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਧਰਿਲਾਂ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ । ६ ਆਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਬਿਨਹਾਂ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਧਰਮੰਨ ਕਰਨਾ ਆਮੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈ ਆਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਧਰਮ ਮਨ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਖੋਜਦੇ ਹਨ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ । ७ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਨੂਹ ਨੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ ਉਨਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਜੇ ਦੇਖੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਚਿਤਾਵਨੀ ਧਾਰੇ ਆਤੇ ਡਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਚਾਉ ਲਈ ਰਿਸਤੀ ਬਣਾਈ । ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਆਤੇ ਉਸ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਆਧਿਕਾਰੀ ਹੋਇਆ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ८ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਆਬਰਾਹਾਮ ਜਦੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਥਾਂ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਆਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਸੀ, ਆਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਧਰ ਤਾਂ ਵੀ ਨਿੱਕਲ ਤੁਰਿਆ । ९ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਹ ਵਾਇਦੇ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੱਸਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਾਈ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੇ ਇਸਹਾਰ ਆਤੇ ਆਰੂਥ ਦੇ ਨਾਲ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਸਨ । १੦ ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਨਗਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਹਨ ਆਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰੀਗਰ ਆਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਧਰਮੇਸੁਰ ਹੈ । १੧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮਾਰਗ ਨੇ ਬੁੱਢੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਵੀ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਮਝੌਥਾ ਧਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਫਾਦਾਰ ਜਾਣਿਆ । १੨ ਉਧਰਤ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ

ਉਂ ਜੋ ਮੁਹਦੇ ਜਿਹਾ ਮੀ ਐਨੇ ਉਤਪਤ ਹੋਏ, ਜਿੰਨੇ ਯਾਰਾਮ ਦੇ ਤਾਰੇ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਉਤਲੀ ਰੇਤ ਦੇ ਦਾਣੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਣਗਿਣਤ ਹਨ ।

੧੩ ਇਹ ਸਭ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਰੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਨਾ ਰੀਤਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਜੀ ਆਇਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਾਏ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਹਾਂ । ੧੪ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਤਨ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਾਂ । ੧੫ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਦੇਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲ ਆਏ ਸਨ ਚੇਤੇ ਰੱਖਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੁੜ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਜਾ ਹੁੰਦਾ । ੧੬ ਪਰ ਗੁਣ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਅਰਥਾਤ ਸਵਰਗੀ ਦੇਸ ਨੂੰ ਲੋਚਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਰਮਾਉਂਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਖਵਾਵੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰੀਤਾ ਹੈ ।

੧੭ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਜਦੋਂ ਪਰਥਿਯਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸਹਾਰ ਨੂੰ ਬਲੀਦਾਨ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾਇਆ । ਗਾਂ, ਆਪਣੇ ਇਕਲੋਤੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਇਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲੱਗਾ । ੧੮ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਹਾਰ ਤੋਂ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਅਖਵਾਏਗੀ । ੧੯ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਰੀਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਜੀ ਉੱਠਾਲਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਨੇ ਮੰਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਵੀ ਕਰ ਲਿਆ । ੨੦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਹਾਰ ਨੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਯਾਰੂਬ ਅਤੇ ਏਸਾਉ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ । ੨੧ ਨਾਲ ਯਾਰੂਬ ਨੇ ਮਰਨ ਲੱਗਿਆਂ ਯੂਸੁਫ ਦੇ ਖੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਠੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਰਿਆ । ੨੨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੁਰਮ ਦਿੱਤਾ । ੨੩ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਜੰਮਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਢਿਘਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਾਲਕ ਮੋਹਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਗੁਰਮ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੇ । ੨੪ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੂਸਾ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸਿਨਾਈ ਗੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰੋਨ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਖੁੱਤਰ ਅਖਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਰੀਤਾ । ੨੫ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਭੋਗ - ਬਿਲਾਮ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਲਈ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪਰਜਾ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਝੱਲਣ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪਸੰਦ ਰੀਤਾ । ੨੬ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਰੀਤਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਸਹਿ ਲੈਣਾ ਮਿਸਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਧਨ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਵਰਗੀ

ਇਨਾਮ ਵੱਲ ਉਹ ਦਾ ਯਿਆਨ ਸੀ । ੨੭ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਹ ਨੇ ਖਾਤਮਾਗ ਦੇ ਰੋਏ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ ਕੇ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਣ-ਦੇਖੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਦਿਰਘ ਬਣਿਆ ਸਿਹਾ । ੨੮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਹ ਨੇ ਖਮਾਗ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਆਤੇ ਲਗੂ ਛਿੜਕਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਆਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਖਲੋਠਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਵੇ । ੨੯ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲਾਲ ਮਖੰਦਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਮੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਦੀ ਧਾਰ ਲੰਘ ਗਏ, ਧਰ ਜਦੋਂ ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੇ ਆਜਿਹਾ ਰਹਨ ਦੀ ਰੋਸਿਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਡੁੱਬ ਕੇ ਮਰ ਗਏ । ੩੦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਯਹੀਹੋ ਦੀ ਸਹਿਰ ਖਨਾਗ ਜਦੋਂ ਮੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਖੋਰੀਂ ਗਈ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਗਈ । ੩੧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਰਹਾਬ ਵੇਸਵਾ ਆਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਖੋਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਖਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ ।

੩੨ ਗੁਣ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੀ ਆਖਾਂ ? ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਿਦੋਨ, ਬਾਰਕ, ਮਮਸੂਨ, ਯਿਫਤਾ, ਦਾਉਦ, ਮਖੁਏਲ ਆਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਰਹਾਂ । ੩੩ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖਾਤਮਾਗੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਖਰਾਖਤ ਕੀਤੀ, ਧਰਮ ਦੇ ਰੰਮ ਕੀਤੇ, ਵਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰਾਖਤ ਕੀਤਾ, ਬੱਬਰ ਸੇਰਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕੀਤੇ, ੩੪ ਆਂਗ ਦੇ ਸੇਰ ਨੂੰ ਠੰਡਿਆਂ ਕੀਤਾ, ਤਲਵਾਰ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿੱਕਲੇ, ਉਹ ਰਮਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਤਰੜੇ ਹੋਏ, ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮੁਰਮੇ ਬਣੇ ਆਤੇ ਉਧਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ । ੩੫ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਆਖਣਿਆਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ । ਕਈ ਡਾਂਗਾਂ ਨਾਲ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਆਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਾ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਤਮ ਰਿਆਮਤ ਨੂੰ ਖਰਾਖਤ ਰਹਨ । ੩੬ ਆਤੇ ਕਈ ਠੱਠਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਡਾਏ ਜਾਣ, ਕੋਰੜੇ ਖਾਣ ਮਗੋਂ ਜਰੜੇ ਜਾਣ ਆਤੇ ਕੋਦ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੇ ਗਏ । ੩੭ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਖਬਰਾਉ ਕੀਤੇ ਗਿਆ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚੀਰ ਗਏ, ਧਰਮੇ ਗਏ, ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵੱਢੇ ਗਏ, ਰੰਗਾਲ ਹੋਏ, ਦੁੱਖੀ ਹੋਏ ਆਤੇ ਜਬਰਦਸਤੀ ਸਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਭੇਡਾਂ ਆਤੇ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੱਲਾਂ ਧਹਿਨੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ, - ੩੮ ਸੰਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਹ ਉਜਾੜਾਂ, ਖਗਾੜਾਂ, ਗੁਫਾਵਾਂ ਆਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਖੁੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁੱਕਦੇ ਫਿਰੇ । ੩੯ ਆਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਵੀ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਖਰਾਖਤ ਨਾ ਹੋਏ । ੪੦ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਖਹਿਲਾਂ ਸੋਚ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ।

ਯਰਮੇਸੁਰ ਖਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਝਿੜਰਣਾ

੧ ਉਥਰੰਤ ਜਦੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਐਨੇ ਵੱਡੇ ਬੱਦਲ ਨੇ ਮਾਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਉ, ਆਮੀਂ ਵੀ ਹਰੇਰ ਭਾਰ ਆਤੇ ਉਸ ਖਾਧ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਆਮਾਨੀ ਨਾਲ ਮਾਨੂੰ ਫੁਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਖਰੇ ਸੁੱਟ ਕੇ, ਉਸ ਦੇੜ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮਾਡੇ ਮਾਹਮਣੇ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਮਥਰ ਨਾਲ ਦੇੜੀਏ । ੨ ਆਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੀਏ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸਵਾਸ ਦਾ ਰਰਤਾ ਆਤੇ ਸੰਘੁਰਨ ਰਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਆਨੰਦ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਦੇ ਆੱਗੇ ਘਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸਰਮ ਨੂੰ ਤੁਛ ਜਾਣ ਕੇ ਮਲੀਬ ਦਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਆਤੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਸੱਜੇ ਖਾਮੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ । ੩ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵੱਲ ਘਿਆਨ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਖਾਧੀਆਂ ਦਾ ਐਨਾ ਵਿਦਰੋਹ ਮਹਿ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਜਾਓ । ੪ ਤੁਸੀਂ ਖਾਧ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਆਜੇ ਲਹੂ ਦੇ ਵਗਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਮਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ੫ ਆਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਥਦੇਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, - ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਯਰਭੂ ਦੀ ਤਾੜ ਨੂੰ ਤੁਛ ਨਾ ਜਾਣ, ਆਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਝਿੜਕੇ ਤਾਂ ਆੱਕ ਨਾ ਜਾਈਂ, ੬ ਕਿਉਂ ਜੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਯਰਭੂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਹਰੇਰ ਖੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਰਬੂਲ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ । ੭ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦੀ ਤਰਹਾਂ ਮਹਿ ਲਵੋ । ਯਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਰਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਖੁੱਤਰ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਖਿਉ ਨਹੀਂ ਤਾੜਦਾ ? ੮ ਯਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜੇ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ ! ੯ ਫੇਰ ਮਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਖਿਉ ਜਿਹੜੇ ਮਾਡੀ ਤਾੜਨਾ ਰਰਦੇ ਸਨ ਆਤੇ ਆਮੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ । ਤਾਂ ਭਲਾ, ਆਮੀਂ ਆਤਮਿਆਂ ਦੇ ਖਿਤਾ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਆਧੀਨ ਨਾ ਹੋਈਏ ਆਤੇ ਜੀਵੀਏ ? ੧੦ ਉਹ ਤਾਂ ਬੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਆਨੁਮਾਰ ਤਾੜਨਾ ਰਰਦੇ ਸਨ ਯਰ ਇਹ ਲਾਭ ਦੇ ਲਈ ਰਰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਆਮੀਂ ਉਹ ਦੀ ਖਵਿੱਤਰਤਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋਈਏ । ੧੧ ਸਾਰੀ ਤਾੜਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਧੀ ਹੈ ਯਰ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ ਯਰਮ ਦਾ ਸਾਂਤੀ-ਦਾਇਕ ਫਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।

ਉਥਦੇਸ ਆਤੇ ਚਿਤਾਵਨੀ

12 ਇਸ ਲਈ ਢਿੱਲਿਆਂ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਰਮਜ਼ੋਰ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹੋ ।
 13 ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਧੈਰਾ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਬਣਾਓ ਭਈ ਜਿਹੜਾ ਲੰਗੜਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਜੋੜੇ ਨਾ ਉੱਖੜੇ ਸਗੋਂ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ! ।

14 ਮਭਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪੁ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਰਹੋ ਜਿਹ ਦੇ ਬਿਨਹਾਂ ਕੋਈ ਪਰਬੂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ । 14 ਵੇਖਣਾ ਭਈ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਰਿਰਘਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕੋਈ ਕੁੜੱਤਣ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਫੁੱਟ ਕੇ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਭਿਰਮਟ ਹੋ ਜਾਵੇ । 15 ਅਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕੋਈ ਗਰਾਮਰਾਹ ਅਬਵਾ ਏਮਾਉ ਦੀ ਤਰਹਾਂ ਕੁਧਰਮੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵੇਲੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਟੋ ਦਾ ਗੁਣ ਦਾ ਹੱਕ ਵੇਚ ਮੁਟਿਆ । 16 ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਘਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਬਰਕਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹਿਆ ਵੀ ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਰਵਾਨ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੂੰ ਤੇਘਾ ਰਨ ਦਾ ਖੇਰਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਭਾਲਿਆ ।

17 ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਪਗੜ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹੋ ਜਿਹ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਹੜਾ ਆਂਗ ਨਾਲ ਬਲ ਉੱਠਿਆ, ਨਾ ਰਾਲੀ ਘਟਾ, ਨਾ ਘੁੱਥ ਗਨਹੋਰੇ, ਨਾ ਝੱਖੜ-ਝੋਲੇ, 18 ਨਾ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਸਬਦ, ਨਾ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਕੋਲ ਜਿਹ ਦੇ ਮੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਅਰਦਾਮ ਰੀਤੀ ਕਿ ਹੋਰ ਬਚਨ ਮਾਨੂੰ ਨਾ ਆਖਿਆ ਜਾਵੇ ! 19 ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਗੁਰਮ ਨੂੰ ਸਗਰ ਨਾ ਸਕੇ ਭਈ ਜੋ ਪਸੂ ਵੀ ਪਗੜ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਪਥਰਾਉ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇ । 20 ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਭਿਆਨਕ ਮੀ ਜੋ ਮੁਸਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡਰਦਾ ਅਤੇ ਬਰ-ਬਰ ਕੰਬਦਾ ਹਾਂ ! 21 ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੀਯੋਨ ਦੇ ਪਗੜ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ ਅਤੇ ਆਂਤ ਮਗਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨਗਰੀ ਸਵਰਗੀ ਯਰੂਸਲਮ ਕੋਲ ਅਤੇ ਜੋੜ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਦੂਤਾਂ ਕੋਲ । 22 ਅਤੇ ਪਲੇਠਿਆਂ ਦੀ ਕਲੀਮਿਯਾ ਕੋਲ ਜਿਨਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਧ ਰੀਤਿਆਂ ਹੋਇਆ ਪਰਮੀਆਂ ਦੇ ਆਤਮਿਆਂ ਕੋਲ । 23 ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਜਿਹੜਾ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛਿੜਕ ਹੋਣ ਲਗੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਗਾਬਲ ਦੇ ਲਗੂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਗੱਲਾਂ ਰਦਾ ਹੈ । 24 ਵੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਮੂੰਹ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਾ ਬਚੇ ਜਿਨਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਿਹੜਾ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚਿਤਾਰਦਾ ਮੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਂਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ ਉੱਤੇ ਚਿਤਾਰਦਾ ਹੈ । 25 ਜਿਹ ਦੇ ਸਬਦ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਰਤੀ ਨੂੰ ਗਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਗੁਣ ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਰਹਿ ਕੇ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਭਈ ਫੇਰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਪਰਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਰਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਲਾ ਦਿਆਂਗਾ । 26 ਅਤੇ

ਇਹ ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਹੈ ਕਿ ਫੇਰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ, ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਉਹ ਵਸਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗਿਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਸੋ ਟਲ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਸਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਿਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਰਹਿਣ । ੨੮ ਮੇ ਜਦੋਂ ਮਾਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਮਿਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਗਿਲਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਆਉ, ਆਮੀਂ ਯੰਨਵਾਦ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਆਮੀਂ ਭਗਤੀ ਆਤੇ ਤਰ ਨਾਲ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਹ ਬੰਦਗੀ ਕਰੀਏ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗੇ, ੨੯ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੱਗ ਹੈ ।

੧੩

ਮਸੀਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼

੧ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਖਿਆਲ ਬਣਿਆ ਰਹੇ । ੨ ਖਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨੀ ਨਾ ਭੁੱਲੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਕੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਹਾਂ ਪਛਾਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ । ੩ ਬੰਧੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਹੋ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਜਬਰਦਸਤੀ ਝੱਲਦੇ ਹਨ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਵੀ ਸਰੀਰ ਵਾਲੇ ਹੋ । ੪ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਮਭਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਰਯੋਗ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ ਆਤੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਿਛਾਉਣਾ ਬੇਦਾਗ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਖਰਮੇਸੁਰ ਗਰਾਮਕਾਰਾਂ ਆਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਰੇਗਾ । ੫ ਤੁਸੀਂ ਆਇਆ ਦੇ ਲੋਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ । ਜੇ ਕੁੱਝ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਥਰ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਪ ਆਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਛੱਡਾਂਗਾ, ਨਾ ਕਦੇ ਤੈਨੂੰ ਤਿਆਗਾਂਗਾ । ੬ ਇਸ ਕਰਕੇ ਆਮੀਂ ਹੱਸਲੇ ਨਾਲ ਆਖਦੇ ਹਾਂ, - ਖਰਭੂ ਮੇਰਾ ਮਗਇਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਾ ਡਰਾਂਗਾ, ਮਨੁੱਖ ਮੇਰਾ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ? ।

੭ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਜਿਨਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆ । ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਦੇ ਯੰਤ ਵੱਲ ਖਿਆਨ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸਵਾਸ ਦੀ ਸੀਮ ਕਰੋ । ੮ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਕੱਲ, ਯੱਜ ਆਤੇ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ । ੯ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗ ਬਰੰਗੀਆਂ ਆਤੇ ਓਧਰੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਮਾਏ ਨਾ ਜਾਓ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਚੰਗਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਤਕੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਭੇਜਨਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨਹਾਂ ਦੇ ਵਰਤਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਲਾਭ ਨਾ ਹੋਇਆ । ੧੦ ਸਾਡੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਗਵੇਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਡੋਰੇ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ । ੧੧ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨਹਾਂ ਯਸੂਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਖਰਯਾਨ ਜਾਜਕ ਖਵਿੱਤਰ ਮਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਡੇਰਿਓ ਘਾਹਰ ਸਾੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੧੨ ਇਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਵੀ ਫਾਟਰੋਂ ਘਾਹਰ ਦੁੱਖ

ਝੱਲਿਆ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਣੇ ਲਗੂ ਨਾਲ ਖਵਿੱਤਰ ਰਹੇ । ੧੩ ਮੇ ਆਉ, ਆਮੀਂ ਉਗ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਨਿੰਦਿਆ ਮਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੰਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਗ ਦੇ ਕੋਲ ਚੱਲੀਏ । ੧੪ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਾਡਾ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸਖਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸਹਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਗੋਂ ਆਮੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਾਂ । ੧੫ ਮੇ ਆਮੀਂ ਉਗ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਤਤ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਆਰਥਾਤ ਉਨਹਾਂ ਬੁਲਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਜਿਹੜੇ ਉਗ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆੱਗੇ ਸਦਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰੀਏ । ੧੬ ਖਰ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਆਤੇ ਖਰਉਖਰਾਰ ਕਰਨਾ ਨਾ ਭੁੱਲਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਜਿਹੇ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਤੋਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਤੁਮੀਂ ਆਖਣੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰੋ ਆਤੇ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਆਯੀਨ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਗ ਉਨਹਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਜਿਨਹਾਂ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤੁਗਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਗ ਇਹ ਕੰਮ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਕਰਨ, ਨਾ ਕਿ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਤੁਗਾਡੇ ਲਈ ਲਾਭਵੰਤ ਨਹੀਂ ।

੧੮ ਮਾਡੇ ਲਈ ਖਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਾਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮਾਡਾ ਵਿਵੇਕ ਸੁੱਧ ਹੈ ਆਤੇ ਆਮੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਉਮਰ ਬਤੀਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ । ੧੯ ਆਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਿੰਨਤ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਮੀਂ ਇਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਗਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁੜ ਛੇਤੀ ਖੁਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂ ।

੨੦ ਗੁਣ ਸਾਂਤੀ ਦਾਤਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਜਿਹੜਾ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਆਖਾਲੀ ਆਰਥਾਤ ਮਾਡੇ ਖਰਭੂ ਆਸੂ ਨੂੰ ਸਦੀਖਰ ਨੇਮ ਦੇ ਲਗੂ ਨਾਲ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਾ ਲਿਆਇਆ ੨੧ ਤੁਗਾਨੂੰ ਹਰੇਰ ਭਲੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਖੂਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਮੀਂ ਉਗ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰੋ ਆਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਉਗ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਹੋ ਮਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਸੂ ਮਮੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰੋ, ਜਿਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਜੁੱਗੇ-ਜੁੱਗ ਹੋਵੇ ! ਆਮੀਨ ।

੨੨ ਹੋ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਗਾਡੇ ਆੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਮੀਂ ਇਸ ਉਖਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਹਿ ਲਵੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੋਝੇ ਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਤੁਗਾਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਹੈ । ੨੩ ਤੁਗਾਨੂੰ ਖਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮਾਡਾ ਭਰਾ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਕੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁੱਟ ਗਿਆ । ਜੋ ਉਗ ਛੇਤੀ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਗ ਦੇ ਨਾਲ ਆ ਕੇ ਤੁਗਾਡਾ ਦਰਸਣ ਕਰਾਂਗਾ ।

੨੪ ਆਖਣੇ ਸਾਰੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ, ਨਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ਜਿਹੜੇ ਇਤਾਲਿਆ ਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਗਾਡੀ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਖੁੱਛਦੇ ਹਨ ।

੨੫ ਤੁਗਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ । ਆਮੀਨ ।

ਯੰਜਾਬੀ ਘਾਟੀਬਲ

The Indian Revised Version Holy Bible in the Eastern Punjabi
language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Connectivity Solutions

Language: ਯੰਜਾਬੀ (Panjabi, Eastern)

Status of the project:

- Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
- Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
- Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
- Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
- Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2018-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Mar 2019 from source files dated 13 Mar 2019

cd7c015e-4054-5fc3-99ad-dacf629d4ee1